

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213206911
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7213206911.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: CD E. s.r.o., K červenému dvoru č. XXXX/XXa, XXX XX W. 3, H. republika zast. H. W., s.r.o., X. 4, XXX XX A., IČO: XXX XX XXX, proti odporcovi: Z. M., nar. XX.X.XXXX, D. XXXX/XX, K. - N. Q., v konaní o zaplatenie 1.094,04 eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II, zo dňa 17.3.2014, č.k. 34Cb/140/2013-41 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie v napadnutom výroku t.j. vo výroku, ktorým súd konanie prerušil do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-558/13 a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa predmetným uznesením zrušil uznesenie Okresného súdu Košice II, č.k. 34Cb/140/2013-35 zo dňa 6.2.2014 a konanie prerušil do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-558/13.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ návrhom na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu zo dňa 18.3.2013, doručeným Okresnému súdu Košice II dňa 28.3.2013 navrhol, aby súd odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 1.094,04 eur s prísl. a na náhradu trov konania.

Uznesením č.k. 34Cb/140/2013-35 zo dňa 6.2.2014 súd konanie zastavil, nakoľko navrhovateľom nebol zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania. Keďže v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote na podanie odvolania navrhovateľ tento zaplatil, predmetné uznesenie zrušil.

Ďalším výrokom napadnutého uznesenia súd prvého stupňa konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušil, pretože mal za to, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Uvedené odôvodnil skutočnosťou, že Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 6Co/156/2013-43 zo dňa 16.10.2013 predložil podľa č. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v EÚ C 115,2008/ZFEU) a čl. 19 ods 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku a to „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. Decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“

Proti predmetnému uzneseniu - výroku o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-558/13 podal včas odvolanie navrhovateľ.

Dôvodil, že uznesenie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné vzhľadom na to, že proti nemu bolo podané odvolanie. Z uvedeného podľa názoru odvolateľa vyplýva, že formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená Súdnemu dvoru Európskej únie a teda nebol založený žiadny právny dôvod na prerušenie konania. Odvolateľ má za to, že v prejednávanej veci je možné pokračovať riadne, bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná, nakoľko právny poriadok, ktorý je možné na vec aplikovať je v rozsahu pre rozhodnutie vo veci jednoznačný. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať (sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013). Dôvodil, že Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku, pričom nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Má za to, že prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a na konanie vo veci samej je nutné sa pozerať len v rámci uplatniteľných procesných predpisov, či Nariadenie o Európskom konaní s nízkou hodnotou sporu, umožňuje napriek svojmu ustanoveniu čl. 5, 7 a 9 a napriek celkovej pasivite odporcu nariadiť pojednávanie, vykonávanie dôkazov a skúmať ex offio zmluvu a kauzu právneho vzťahu. Má za to, že Krajský súd v Prešove nerešpektoval prednosť predmetného nariadenia pred vnútroštátnym právnym predpisom, čím došlo k porušeniu práva Európskej únie a judikatúry Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej vnútroštátny súd by mal pri podávaní prejudiciálnej otázky prihliadať na zásady hospodárnosti a účelnosti konania a teda predkladať prejudiciálne otázky až po vyjadrení účastníkov konania, hoci znenie čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie takúto podmienku neukladá. Zdôraznil, že ako navrhovateľ sa nemal možnosť k prerušeniu konania akokoľvek vyjadriť. Poukázal na skutočnosť, že Slovenská republika je viazaná obsahom Ženevskej zmenkovej konvencie a Ženevského jednotného zmenkového zákona, pričom reálnym výrazom tejto viazanosti bol úplný prenos týchto medzinárodných zmlúv do zákona 191/1950 Zb. (Zákon zmenkový a šekový), ktorý je naďalej účinný bez zmeny na území Slovenskej republiky a je rozhodným hmotnoprávnym normatívnym aktom aj v tejto právnej veci. Označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom Európskej únie a to podľa čl. 351 Zmluvy o Európskej únii. Nie je preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomenovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava, obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou, s úpravou sekundárneho práva Európskej únie. Medzinárodná právna úprava má totiž vždy prednosť pred sekundárnym právom.

Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v rozsahu s vyplývajúcim § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že odvolanie sa týka len výroku o prerušení konania, nie výroku o zrušení uznesenia Okresného súdu Košice II č.k. 34Cb/140/2013-35 zo dňa 6.2.2014, preto tento nadobudol právoplatnosť a nebol odvolacím súdom preskúmaný (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

V konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie) pri posudzovaní procesných otázok v štádiu začatia konania, keď súd prvého stupňa postup v tomto štádiu konania nedodrжал a konanie prerušil.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ si v konaní návrhom na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie

vo veciach s nízkou hodnotou sporu zo dňa 18.3.2013 uplatnil na súde prvého stupňa svoju peňažnú pohľadávku vo výške istiny 1.094,04 eur a žiadal, aby súd vydal rozsudok, ktorým by uložil odporkyni do troch dní odo dňa jeho doručenia zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 1.094,04 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 1.094,04 eur od 17.6.2009 do zaplataenia; 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy od 21.10.2009 do zaplataenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 3,65 eur a nahradil mu trovy konania.

Vzhľadom na splnenie podmienok pre konanie v zmysle Nariadenia (ide o cezhraničný spor vo veci s nízkou hodnotou sporu) je súd povinný postupovať v zmysle Nariadenia, ktoré v článku 19 upravuje aj otázku rozhodného procesného práva tak, že pokiaľ toto Nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Z uvedeného čl. vyplýva, že vnútroštátnu úpravu možno použiť len v prípadoch, ak samotné Nariadenie nemá inú úpravu.

Začatie konania je upravené v čl. 9 citovaného Nariadenia a jeho ďalší priebeh v čl. 5 a nasl. Nariadenia.

Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia, navrhovateľ začne európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vyplnením vzorového tlačiva A ako je uvedené v prílohe 1 a jeho podaním na príslušný súd alebo tribunál osobne, poštou alebo akýmkoľvek iným komunikačným prostriedkom, ako je fax alebo elektronická pošta, ktorý je prijateľný pre členský štát, v ktorom sa konanie začína. Tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky obsahuje opis dôkazov, ktoré podporujú pohľadávku a prípadne sa k nemu pripoja akékoľvek príslušné podporné dokumenty. Podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia, ak sa súd alebo tribunál domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je správne vyplnené, a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, dá navrhovateľovi možnosť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť alebo predložiť týmto orgánom určené doplňujúce informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť, a to v lehote určenej týmto orgánom. Na tento účel súd alebo tribunál použije vzorové tlačivo B, ako je uvedené v prílohe II. Ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný alebo ak navrhovateľ tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, nárok sa zamietne.

Z uvedeného vyplýva, že v tomto štádiu konania súd posudzuje návrh výlučne z hľadiska splnenia Nariadením určených predpokladov pre ďalšie konanie, teda posudzuje ho výlučne z formálneho hľadiska a odstraňuje jeho vady (obdoba postupu podľa O.s.p. po doručení návrhu na začatie konania).

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v štádiu začatia konania podľa čl. 4 Nariadenia je prerušenie konania vylúčené vzhľadom na charakter tohto štádia, v ktorom súd iba posudzuje, či na základe podaného návrhu bude pokračovať v konaní podľa čl. 5 ods. 1 a nasl. alebo návrh zamietne podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia. Ak má návrh všetky náležitosti v zmysle Nariadenia, súd pokračuje v konaní v zmysle čl. 5 ods. 1 (priebeh konania).

V zmysle čl. 5 ods. 1 európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s čl. 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné potrebné dokumenty a zašle ho späť súdu alebo tribunálu alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods. 4 Nariadenia do 14 dní od doručenia odpovede odporcu súd alebo tribunál odošle navrhovateľovi kópiu odpovede spolu s príslušnými podpornými dokumentmi.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia (skončenie konania) do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách uvedených v čl. 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:
a/ v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
b/ vykoná dôkazy v súlade s čl. 9 alebo
c/ predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s čl. 13.

Podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ust. podľa čl. 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo proti pohľadávke.

Z vyššie cit. čl. 5 a 7 Nariadenia je nepochybné, že iba v prípade, že tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky v zmysle Nariadenia je správne vyplnené a nejde ani o iné nedostatky v zmysle čl. 4 ods. 1 cit. Nariadenia, súd pokračuje v konaní podľa čl. 5 a 7, kedy si v prvom rade vyžiada odpoveď odporcu. Teda až v tomto štádiu konania sa môže zaoberať hmotnoprávnym posúdením veci a ak toto závisí od vyriešenia otázky, ktorá sa rieši v inom konaní, môže prípadne konanie prerušiť v zmysle ust. O.s.p..

Keďže v prejednávanej veci súd nedospel do tohto štádia konania (podľa čl. 7 resp. 5 Nariadenia) je jeho prerušenie predčasné a v rozpore s citovaným Nariadením.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, keďže ide o procesnú vadu, v dôsledku ktorej došlo k odňatiu práva účastníkovi konať a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.